

عنوان مقاله:

گیاه پالایی و کاربرد بیوتکنولوژی در بهبود آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهاره افشار - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه پیام نور،

مهرآنا کوهی دهکردی - استادیار، گروه علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور،

خلاصه مقاله:

آلودگی محیطی یکی از نگرانیهای جهانی است که زندگی انسانها را مورد تهدید قرار داده است. فرآیندهای طبیعی مانند آتشفشان، گرد و غبار و فعالیتهای انسانی مانند معدن، سوخت فسیلی و فعالیتهای نظامی منجر به انتشار فلزات سنگین و تجمع این مواد شیمیایی در اکوسیستم میشود و در آلودگی محیطی تاثیر گذار هستند. هزینه پاکسازی این آلودگیها بسیار بالاست لکن پیشنهاد استفاده از گیاهان برای پاکسازی آلودگی راهکاری کم هزینه و اثر بخش میباشد. گیاه پالایی به عنوان یک روش مقرون به صرفه و سازگار با محیط است و مبتنی بر استفاده از گیاهان برای حذف، تبدیل و تمیز کردن آلایندههای واقع در آب، رسوبات و خاک میباشد که به دلیل مزایای متمایز کنندهی آن در مقایسه با تکنولوژیهای معمولی از قبیل جابجیزی خاک، انجماد و شیوه های شستشو توجهات زیادی را به خود جلب کرده است. بسیاری از ژنها در جذب فلز، انتقال و جداسازی درگیر هستند که انتقال هر یک از ژنها به گیاهان یک استراتژی امکان پذیر در مهندسی زنتیک برای توسعه گیاهان پالایی است. امید است که مهندسی ژنتیک راه جدیدی را برای بهبود ظرفیت گیاهان پالایش برای از بین بردن آلایندههای زیست محیطی پیدا کند.

کلمات کلیدی:

آلاینده، ریشه موین، گیاه پالایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484874>

